

SANATÇI NİLHAN SESALAN İLE SÖYLEŞİ

INTERVIEW WITH THE ARTIST NILHAN SESALAN

HEYKELTİRAŞ / SANATÇI NİLHAN SESALAN'I UZUN ZAMANDIR UZAKTAN KEYİFLE İZLİYOR, MİMAR OLARAK ESERLERİNİN MİMARİ İLE BİR BAĞ KURDUĞUNU DÜŞÜNÜYORUM. EN SON 2015 YILININ CONTEMPORARY İSTANBUL FUARI'NDA SERGİLENEN ANADOLU İSİMLİ DOĞAL TAŞTAN DEVASA BİR YUMURTANIN ÖZENLE İŞLENMİŞ HALİNİ ANIMSATAN ESERİNİ HAYRANLIKLILA İZLEDİM. DÜNYA ÇAPINDA PEK ÇOK KOLEKSİYON, PARK VE MÜZEDE İŞLERİ BULUNAN NİLHAN SESALAN'IN, ŞU ANA KADAR ÜRETTİKLERİNE BAKARAK, LİRİK SOYUTLAMANIN ÜLKEMİZDEKİ TEMSİLCİSİ OLDUĞUNU SÖYLEYEBİLİRİZ. HER TÜR MALZEMİYİ USTALIKLA KULLANAN SANATÇI İLE YAPTIĞIMIZ SAMİMİ SOHBETİN ARDINDAN, KENDİSİNİ OKUYUCULARIMIZA YAKINDAN TANITABİLMEK VE DOĞAL TAŞI NE KADAR USTALIKLA İŞLEDİĞİNİ GÖSTEREBİLMEYİ ÇOK İSTEDİM...

I'VE BEEN WATCHING THE SCULPTOR/ARTIST NILHAN SESALAN FROM A DISTANCE FOR A LONG TIME AND I THINK THAT HER WORKS ESTABLISH A BOND WITH ARCHITECTURE. MOST RECENTLY, I ADMIRINGLY WATCHED HER WORK EVOKING THE FORM OF A METICULOUSLY ENGRAVED GIANT EGG ENTITLED ANATOLIA, WHICH WAS EXHIBITED AT THE CONTEMPORARY ISTANBUL INTERNATIONAL ART FAIR IN 2015. HAVING WORKS IN NUMEROUS COLLECTIONS, PARKS AND MUSEUMS ALL AROUND THE WORLD, WE CAN EASILY SAY THAT SHE IS A SYMBOL OF LYRICAL ABSTRACTIONISM IN TURKEY BY SIMPLY LOOKING AT HER WORKS UP UNTIL NOW. FOLLOWING THE SINCERE CONVERSATION WE MADE WITH THE ARTIST WHO SKILLFULLY USES ALL SORTS OF MATERIALS, I REALLY WANTED TO INTRODUCE HER CLOSELY WITH OUR READERS AND SHOW HOW SKILLED SHE IS AT CRAFTING NATURAL STONES.

Heval Zeliha Yüksel Mimar / Architect

Sesalan-Kerem,Zehra,Oktay,Esat

Nilhan Hanım biraz hikayenizi anlatarak başlayabilir miyiz?

Istanbul'da doğdum; Küçükçekmece Gölü'nün kıyısında iki katlı bahçeli bir evde, Kosova göçmeni baba ve Tekirdağ'lı bir annenin üç çocuğundan ortancası olarak. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Heykel Bölümü'ne 1987 yılında kardeşim Fetiye ile başladığımızda, şimdiye kadar hiç bilmediğimiz bir "şey"le baş başa kalmış, elimizdeki çamuru biçimlendirmek, soyut düşünceleri madde ile görselleştirmekten heyecan duymuştuk.

Yıllar sonra fark ettim ki, mana ile madde egzersizlerim hayatımın her alanına yayılmış, benim de içinde olduğum bir yapıya dönüşmüştü. Poster, roman, film; dekor, kostüm, ışık, kaset, müzik tasarlamak da ilgi alanlarım içine girmişti.

1997'de eşim Cengiz'le Kuzguncuk'a yerleştik, 2001'de kızımız Asya doğdu.

Atölyemiz de Kuzguncuk'ta idi. Fetiye Boudevin, Cengiz Yüzsever, ben, Hale Pakcan ilk yıllarda hep beraber çalışıyorduk. 1993'te bu küçük atölyemizde, malzemeler dışarı taşar bize ise atölyede yer kalmazdı. O günlerden bu güne, sayamayacağım kadar çok heykel yaptığım, en gündelik olaydan tüm varoluşa sorular sorduğum atölyelerimin bende heykellerim kadar anısı vardır.

2005'te Polen Çağı heykellerime başladım. Doğduğumdan beri oluşan dünya görgümün her şeyle birlikte çok güçlü bir değişim ve dönüşüme başladığını düşünüyordum. Sanki etrafımda neyle buluşması gerektiğini bilemeyen, milyonlarca polen uçuşuyordu. On yıl sonra Suriye Göçü, benim için Polen Çağı hissimle örtüşüyor.

Bu dönem içinde "Köklerim İçin Bir ev", "Dünya'nın Tüm Suları Birbirine Akar", "Yolculuk", "Yedi Deniz", "Araf", "Selvi Boyun Benden Uzun" ve "Şşş...ülkem" isimli heykellerimi yaptım.

"Sözle Dolu", "Gelince Gitmeyenler" ve bir seriye dahil edemediklerim de var. Tüm fikirler, tahmin edemeyeceğim zamanlarda bende varlıklarını sürdürdüklerini fark ettirirler. Bu sebeple anlarım ki zamanı batılılar gibi doğrusal değil doğulular gibi noktasal algılarım; her an, her şey, her şeyle karşılaşabilir.

Heykellerinizin de hikayeleri var. Çok derinlikli sözler ile birleştiriyorsunuz işlerinizi. Biraz heykellerinizin hikayelerini dinleyebilir miyiz?

Heykellerimi bir hikaye üzerine kurgulamıyorum aslında kendiliğinden küçük bir tetikleme ile gelişmeye başlıyor. Bir meyvenin tadını sözle tarif edebilmek için önce meyvenin oluşması gerekiyor. Yaklaşık bir tanımlama ile önce fikir maddeye dönüşüyor sonra yaptıklarımı analiz ederek sözle

nilhan sesalan with anatolia

Tasarımları ve yazılarıyla da hayata katkıda bulunan sanatçı bir şiirinde şu dizeleri söylüyor:

"Düşüncelerimi seviyorum, İnanmama sebep olan süreci..."

Beni bırakmayacaklarına emin olduğum zaman Onları bir malzemeye aktarıyorum ve 'tamam' diyorum. İşte bu enerjiyle, nefesimi daha uzun süre tutabilirim Ve hayat için gereken enerjiyi bulabilirim."

The artist who also contributes to life with her designs and writings says in a poem:

"I love my thoughts,
the process in which they make me believe...
when I am convinced they will not leave me
I transfer them to a material and I say 'done'.
With that energy, I can hold my breath longer
and find power for life."

2005. I was thinking my world perspective that keeps developing since the day i was born, was going through a strong metamorphosis and transformation along with everything else. As if millions of pollens were flitting around me without knowing what they were supposed to get together with. Ten years later, the Syrian Migration coincides with my feelings of the Pollen Age.

In this period, i made my sculptures entitled 'A House For My Roots', 'All Waters of the World Interwine', 'Journey', 'Seven Seas', 'Limbo', 'Taller Than Me' and 'Shhh...My Land'.

There are also 'Full With Words', 'Those Who Come But Won't Leave' and the residual ones that i haven't included in the series. All these ideas make me realize that they continue their existence at times i can't anticipate. Therefore i understand that i do not perceive like the westerners in a linear way but in a pointwise manner like the easters; at any moment, anything can interact with each other.

Your sculptures also have stories. You combine your works with very deep words. Could we hear some stories of your sculptures?

Actually i'm not designing my sculptures on a story basis, in fact the process begins to evolve with a little spontaneous triggering. In order to describe the taste of a fruit, it needs to grow first. Along with an approximate description, the idea initially turns into matter and after that, i really

Could you tell us your story to begin with?

I was born in Istanbul; in a two-storied house with a garden near Lake Küçükçekmece as the middle one of three children of a migrant father from Kosovo and a mother from Tekirdağ. When me and my sister Fetiye started to study in Mimar Sinan Fine Arts University, the Department of Sculpture in 1987, we felt really excited about being alone with a brand new 'thing' that we had no idea of, forming the clay in our hands and visualizing the abstract thoughts through materials.

I realized many years later that the exercises of tangible and intangible spread all over my life and turned into a work of art that also includes me. I engaged with posters, novels, movies, costumes, lighting, casting and music design as well.

In 1997, we moved to Kuzguncuk with my husband Cengiz and in 2001, our daughter Asya was born. Our studio was also located in Kuzguncuk. In the early years, Fetiye Boudevin, Cengiz Yüzsever, me and Hale Pekcan were working all together. It was full of materials leaving no room for the rest of us at our little studio in 1993. Since then, i have as much memory as my studios where i made countless sculptures, questioning from the simple daily events to whole existence.

I started my Pollen Age sculptures in

“...ARDINDA DERİNLİKLİ BİR TARİHSEL – KÜLTÜREL BİRİKİM, ŞİMDİKİ ZAMANIN TÜM ÇAĞRIŞIM VE STRESİ, GELECEĞİNDE İSE SONSUZ BİR ÇIKARSAMA VE HUZUR SAKLIDIR ESERLERİNDE. BEŞERİ HAYATTAN DOĞANIN SIRLARINA VE KAOSUNA UZANAN TEMALAR ONDA ÖZGÜRLÜĞÜNÜ KENDİ ELLERİNE ALMIŞ BİR YAPITIN SONSUZ ÇAĞRIŞIMLI HUZURUNA DÖNÜŞÜR; TOK, DERİNLİKLİ, ÖZGÜVENLİ, BÜYÜK DÜŞÜNCELERİ FİSİLTİYLE SÖYLEYEN BİR DERVİŞ GİBİ...”

YÜKSEL AKSU, YÖNETMEN

"...HER WORKS PRESERVE A DEEP HISTORICAL - CULTURAL BACKGROUND, ALL THE CONNOTATIONS AND STRESS OF THE PRESENT, AND AN ENDLESS INFERENCE AND PEACE FOR THE FUTURE. THEMES VARYING FROM HUMAN LIFE TO THE SECRETS AND CHAOS OF THE NATURE TRANSFORM INTO PEACE -WITH ENDLESS CONNOTATIONS- OF A WORK WHICH HAS ITS OWN FREEDOM; SOLID, DEEP, SELF CONFIDENT, LIKE A DERVISH WHISPERING PROFOUND THOUGHTS."

YÜKSEL AKSU, DIRECTOR

tarif etmekten keyif alıyorum.

Varlığımın katmanlarıyla, sözle, biçimle, sesle, kokuyla ve sadece düşünerek hayata yayıyorum, suya atılmış bir taşın dalgaları gibi...

Birbirinin devamı gibi görünen Anadolu ve Yıldız tozu serisi nasıl oluştu?

Anadolu, Yıldız Tozu isimli tüm yapıtlarım, fikirlerimle uzun süren tartışmalarımda beni ikna edebilenler...

Özellikle hangi doğal taşı kullanmayı tercih ediyorsunuz? Nereden temin ediyorsunuz?

"Kara Kitap" heykelimde, parlattığınız zaman siyahlaşan koyu gri bazalt taş bulabildiğim için mutluydum.

"Asya Kuşu"nda bulutlu mermeri yontarken taşın direnci ve kuvveti, barışa ithaf ettiğim bu heykelim için biçilmiş kaftandı. 2007 yılında yaptığım "şşş..ülkem" ise lirik Muğla Taşı'nı istedi... Taşlarımı bulmak için her yerde dolaşırım. Türkiye'de pek çok taş ocağı sahibini tanırım. Bazen üç ay aradığım ve çokça dil döktüğüm olur.

Var mı zorlukları taş ile çalışmanın? Mesela Anadolu Leoparı isimli eseriniz boyut olarak da büyük. Nasıl başa çıktınız zorluklar ile?

Taşla çalışmak zor olduğu kadar keyifli. Dakikada 11.000 devir dönen elmas disklerle çalışmak ciddi riskler taşıyor. Yapıtınıza olduğu kadar tekniğinize de yüksek konsantrasyonla yaklaşmalısınız.

Anadolu Leoparı heykelimi, içeriğinde silisyum bulunan andezit taşıyla çalıştım. Konya-Çumra'da çıkan, Hititler ve Selçuklular'ın kullandığı zamana dayanabilen kuvvetli bir taş. Granit için kullanılan diskler kullandım, flaşlılarını bulmak zor oldu. İstanbul'da yok yoktur.

Alet çantam ağır ve içindeki makina, madırğa, murçlar gümrükçüler için merak uyandırıcıdır. Taşla çalışan tüm Dünya heykeltıraşları, havaalanlarında en çok bagaj bekleyenlerdendir. Biraz esmer ve parka giymişseniz sizi terörist yerine koyanlar da çıkabilir. Taşla yoğrulan insanların pamuk gibi olduklarını da anlamakta gecikmezler. Bazen büyük boyutlu taşların nakliyesi, istediğim dokuya uyması, ebatlanması uzun sürebilir, pahalı olabilir. Böyle zamanlarda ocak sahipleri sanattan desteklerini esirgemezler, Mustafa Ermaş bunlardan biridir.

Eserleriniz genelde nerelerde sergileniyor şu anda?

Türkiye, Arjantin, Hindistan, Japonya, Fransa, Yunanistan, Finlandiya'da meydanlarda, ayrıca müzeler ve özel

enjoy describing my works through words by analyzing them.

Along with the layers of my existence, words, forms, sounds, odors, i disperse through life only by thinking, just like the waves of a stone thrown in the water...

Anatolia and Star Dust series look like a follow-up. How did you bring them into existence?

All of my works entitled Anatolia and Star Dust are results of my discussions with my own ideas...

Which natural stone do you use in particular? From where do you obtain it?

In my 'Black Book' sculpture, i was happy to be able to find a dark gray basalt that blackens when polished.

In 'Asia Bird', the resistance and strenght of the stone while sculpting the cloudy marble was uniquely suited for my sculpture, devoted to peace. As for 'Shhh..My Land' that i built in 2007, it especially required the lyrical Muğla Stone...I browse everywhere to find the stone i'm looking for. I know many of the quarry owners in Turkey. Sometimes i look for three months with lots of coaxing.

Are there any difficulties in working with stones? For example, your work entitled 'Two Anatolian Leopard' is quite big in size. How did you handle the difficulties?

Working with stone is both difficult and enjoyable. Diamond disks spinning at 11000 rpm carry significant risks. You need to approach with high concentration to your work as well as your technique.

For 'Two Anatolian Leopard', i worked with andesite that contains silicon. Quarried from Konya-Çumra, it's a strong stone heading way back to the era of Hittites and Seljuks. I used disks dedicated for granite and it was a bit difficult to find the flanged ones. You can find basically anything in Istanbul.

My tool bag is heavy and machines, lump hummers and bush hammers inside are intriguing for customs officers. Sculptors working with stone all around the world are the ones that wait the most for their luggages. If you're a bit dark colored and wearing a parka, you might be easily considered as a terrorist. They won't have the difficulty to understand that those kneaded with stone transforms into a cottony state. Occasionally, the shipment of the large scale stones, their compliance to the texture i want and their sizing might take a while or cost a lot. In times like these, quarry owners provide full support to artistic works. Mustafa Ermaş is one of them.

Where do your works get exhibited right now?

In squares of Turkey, Argentina, India, Japan, France, Greece, Finland and they're in museums and private collections.

"Nilhan Sesalan yaşadığı topraklardan ilham alan ve bu kültürel mirasını evrensel bir boyuta aktaran bir heykeltıraş. İstanbul'da yaşayan sanatçının işleri, Selçuklu ve Osmanlı camileri, medreseler ve mezartaşlarını içeren ve açık bir biçimde Anadolu'yu işaret eden sosyo-psikolojik, kültürel ve mimari öğeler taşıyor. Selçuklu ve Osmanlı sanatının tarihsel ve mimari unsurlarını ustalıkla hamanlıyor ve kullandığı soyut ve lirik anlatı üzerinden bunları kişisel ve sanatsal unsurlar ile birleştiriyor. Günümüzde neredeyse kaybolmak üzere olan Selçuklu taş işçiliği ve geometrisi onun modern perspektifi sayesinde yeniden canlanmaya başlıyor.

Sesalan, kariyeri boyunca farklı kültürler ve dinlerle ilişkili kavramları doğadan ilham alarak kullandı. İşlerinde görülen İslam sanatı referansları aslında onun dinlerarası huzur ve doğal uyum arayışının bir parçası olarak algılanmalıdır. Son çalışmalarından biri olan ve İsrail'de tamamladığı işi, onun bakış açısına iyi bir örnek niteliğindedir.

Sanatçı, 'Doğuştan Yıldız' isimli projesiyle İsrail'de gerçekleşen 'Avluda Bir Taş', Uluslararası Taş Heykel Sempozyumu'na davet edildi. Kültürlerarası ve dinlerarası huzura ithaf edilen heykeli, kamusal bir alanda sergilendi.

Son çalışması Anadolu, doğaya ve yaşadığı toprakların çeşitli kültürlerine referanslar içeriyor. Ülkenin eşsiz yapısında çok güçlü bir unsur olarak öne çıkan Selçuklu sanatı, önce Sesalan'a, ardından işleriyle birlikte modern sanat dünyasına ulaşıyor."

"İlk olarak Selçuklu geometrisinden esinlendi ve bu, çalışmalarının çıkış noktası oldu. Anadolu ismi 'Analar Diyanı' anlamına geliyor ve doğurganlık kavramına vurgu yapıyor. Tarihte çok çeşitli kültürlere ve göçlere ev sahipliği yapan bu topraklar için, içerisinde yeni bir yaşam saklayan yumurta, mükemmel bir sembol görevi görüyor. Sanatçı genellikle birçok farklı noktadan şiirsel bir biçimde ilham alıyor. Örneğin şiir yazarken zihninde bazı kelimeler beliriyor, bunlar diğer kelimeleri çağırıyor ve tüm bu süreç Sesalan'ın işlerindeki lirizmi oluşturuyor. Anadolu üstüne çalışırken aklında canlanan bazı sözler şöyle:

Anadolu, bir yumurta
Kıbele...
Siyah: mürekkep; beyaz: kağıt
Geometri,
Taş."

Arzu Taşçıoğlu

'Nilhan Sesalan is a sculptor who is inspired from the land she lives, and she carries her cultural heritage into a universal dimension. She lives in Istanbul, and her works clearly have socio-psychological, cultural and architectural references to Anatolia including Seljuk and Ottoman mosques, madrasas and gravestones. She masterfully embodies historical and architectural codes related to Seljuk and Ottoman art, and combines them with personal and artistic codes, using an abstract lyrical expression. Seljukian stonemasonry and geometry which have almost disappeared today come to life in her contemporary perspective. Throughout her career, Sesalan has used concepts related to various cultures and religions together with inspirations from nature. References to Islamic art in her works should be considered as a part of her search for an interreligious peace and a natural harmony. One of her latest works she completed in Israel is a good example to her point of view. She was invited to "Stone in the Galilee" International Sculpture Symposium in Israel, in March 2015, for her project entitled "Natural Born Star". Her sculpture which is exhibited in public sphere is devoted to intercultural and interreligious peace. Her latest work Anatolia has references to nature and various cultures in the land she lives. Seljuk art which has been a very strong element in this unique composition of the land reaches to Sesalan, and through her works, to contemporary art world.'

'She was initially inspired from the geometry used in the Seljuk geometry was the starting point of the work. The title, Anatolia, means "land of mothers" in Turkish and it has an emphasis on the concept fertility. The egg hiding a new life in itself is a perfect symbol for this land which has been home to various cultures and migrations in history. Migratory birds together with the fertility concept inspired the shape of egg. Her inspiration usually comes from many points in a lyrical way. Like writing a poem some words appear in her mind, they connote other words and all of them let Sesalan shape her work in lyricism. Here are some of the words in her mind while working on Anatolia:

Anatolia, an egg,
Kybele...
Black: ink; white: paper,
Geometry,
Stone.'

Arzu Taşçıoğlu

Asia Bird _marble

“Kara Kitap” heykeli
Doğal Taş: Koyu gri bazalt taş

“Asya Kuşu” heykeli
Doğal Taş: Bulutlu mermer

“şşş..ülkem” heykeli
Doğal Taş: Muğla taşı

Anadolu Leoparı heykeli
Doğal Taş: Andezit taşı

'The Black Book' sculpture
Natural Stone: Dark Gray Basalt

'Asia Bird' sculpture
Natural Stone: Cloudy marble

'Shhh..My Land' sculpture
Natural Stone: Muğla Stone

Two Anatolian Leopard sculpture
Natural Stone: Andesite

“SOFİSTİKE DÜŞÜNME BİÇİMİ VE TARZIYLA BİRLİKTE, DERİN ANLAMLARI OLAN EŞSİZ İŞLER YAPIYOR. RUHUNUN KÖKLERİ TOPRAKTAN BESLENİRKEN ZİHNİ İSE BİTMEK BİLMEYEN MERAKININ PEŞİNDEN GİDİYOR. BU, ONU EVRENSEL VE SANATSAL GÖRÜŞÜ KUVVETLİ BİR HEYKELTRAŞ YAPIYOR.”

DAILY NEWS, KASIM 2015

“HER SOPHISTICATED WAY OF THINKING AND STYLE CREATES UNIQUE WORKS WITH DEEPER MEANINGS. HER SOUL HAS ITS ROOTS IN HER SOIL, WHILE HER INTELLECT FOLLOWS HER ENDLESS CURIOSITY. THIS MAKES HER A SCULPTOR WITH A UNIVERSAL ARTISTIC PERSPECTIVE.”

DAILY NEWS, NOVEMBER 2015

koleksiyonlardalar.

En son Almanya'da "9 Köprü" kent içi heykel sergisi yapıldı. İngiltere, Fransa, Almanya, Macaristan ve Portekiz gibi dokuz ülke sanatçısı kamyonlarla yapıtlarımızı naklettik ve belirlenen geniş bir cadde üzerinde yerleştirmelerimizi yaptık. Üç ay sonunda sadece bir sanatçının yapıtı şehirde kalıcı olarak sergilenecekti. Hessen Eyaleti'nin Cumhurbaşkanı ve Kültür Bakanı'nın da katıldığı keyifli bir açılış töreni yapıldı. Romalıların hamam olarak kullandığı yeraltı sularının birleştiği yerde. Bu suların keşiştiği noktaya heykelimi koydular. Çok mutlu oldum. Osmanlı çeşmesi, kadın ve erkek, soyut ve somut gibi. Farklı dinamikleri buluşturan heykelim, tahminimden farklı ancak bir o kadar da kendine özgü mekanında macerasına devam ediyor.

Heykelleriniz sizin bir varoluş açıklama şekliniz. Eserlerinizde ne anlatmak istiyorsunuz?

Yapıtlarımla anlatmaktan çok anlamak için sorular sorar, varlığıma yaklaşıyorum.

Şu anki ve yakın gelecekteki çalışmalarınızdan biraz bahsedebilir misiniz?

Bu yaz çok yoğun çalıştım. Annem ve babam için "Telli Turnam" heykelini yaptım; hayat, turna, annem, babam ve ben aynı potada eridik. Marmara Adası'nda taş yontmak uzun zamandır hayalimdi. Gerçek oldu.

Yüksel Aksu'nun "İftarlık Gazoz" filminde sanat yönetmenliği yaptım. Hayatımın yedi ayını paylaştığım bu projede Berat Efe Parlar, Mirsad Herovic, Cem Yılmaz gibi kendi alanlarında olgunlaşmış kişilerle çalışma imkanı buldum. Kolektif zekanın varlığını hissedebileceğim bir disiplin sinema. Katkı sağladığım kadar bana kattıkları ile de kıymetli. Sanat yönetmenliğini yaptığım "İftarlık Gazoz" filmi yaz sonu bitti. İki yıl süren araştırmalarımda Türkiye'nin Cumhuriyet tarihini ve Ege Bölgesi'nin etnoğrafik birikimini inceleme fırsatı buldum. Bir heykeltıraş olarak sinemanın kolektif zekası sosyal hayata bağlılığını arttıran bir aşı benim için.

Şu sıralar, biri taştan kent mobilyaları diğeri heykel sempozyumu organizasyonu için çalışıyorum. İlk düzenlediğim sempozyumu 2008 yılında Didim'deydi, kamuya ait mekanlar için dünya heykeltıraşlarının yapıt üretmesini kıymetli buluyorum.

Ayrıca Kars'taki obsidyenler beni mıknaş gibi kendine çekiyor. Sarıkamış'ta bir atölye kurulmuş, yöneticisine oradaki arkadaşlarla deneyimlerimi paylaşmak için bir workshop programı sundum, kabul ettiler. Mart'ın ilk haftalarında orada çalışmak çok keyifli olacak. Umarım onlar için de faydalı olur.

Bir yandan da "Ruh Eşleri" heykel çalışmalarım devam ediyor. Bu heykellerimi önce taştan yapıyorum sonra kalıbını alıyorum ve içine bronz döküyorum. Maddesi farklı, formları aynı yapıtlar çıkıyor ortaya. En son Contemporary İstanbul'da Kuad Galeri'nin sergilediği Discobolus üçlemesi bu seriye dahil oldu.

Verdiğiniz bilgiler için çok teşekkür ederim.

Recently, an urban sculpture exhibition was held in Germany for 'Building 9 Bridges'. Along with nine artists from France, Germany, Hungary and Portugal, we shipped our works with trucks and implemented our installations on a designated avenue. In the end of three months, only a single work of an artist was going to get exhibited permanently in the city. A pleasant opening ceremony is held along with the participations of the Prime Minister and Minister of Culture of the German State, Hesse, in a place used as a bath house by the Romans where the underground waters merge. They placed my sculpture at this exact point. I was really happy. My sculpture assembling various dynamics such as the fountains of Ottoman, man and woman, intangible and tangible, carries on its adventure at a unique space, unlike any of my estimations.

Your sculptures are your way of describing the existence. What do you want to narrate in your works?

In my works, i tend to question for understanding and get closer to my existence rather than describing it.

Could you tell us about your current and future works?

I worked really hard this summer. I made the sculpture 'My Demoiselle Crane' for my parents; life, crane, my mother, my father and i melted in the same pot. Dressing stones in Marmara Island was a dream of mine for a long time and it became a reality. I worked as an art director in the movie entitled 'İftarlık Gazoz' by Yüksel Aksu. Through sharing seven months of my life for this project, i had the chance to work with people who have matured in their fields, such as Berat Efe Parlar, Mirsad Herovic and Cem Yılmaz. Cinema is a discipline where i can feel the existence of collective intelligence. It's precious for what i contribute, as well as what i get in the end.

The movie 'İftarlık Gazoz' in which i worked as the art director, is completed at the end of this summer. During my researchs that took two years, i found the opportunity to observe the history of the republic of Turkey and the ethnographic richness of the Aegean Region. For me, the collective intelligence of the cinema is a booster shot for the social life. Recently i'm working for urban stone furnitures and the organization of a sculpture symposium. My first symposium was at Didim at 2008. I find it valuable for sculptures around to world to create works for public spaces.

Besides, the obsidians in Kars attract me like a magnet. A studio is set up in Sarıkamış, i offered a workshop schedule to the manager for sharing my experiences with the friends there and they accepted it. It's going to be fun working there in the first weeks of March.

In the meantime, my sculpture work 'Soulmates' continues. I initially form these sculptures from stone and then i make a mould and pour bronze in it. Works with different materials and similar forms appear. Most recently, the triad of Discobolus exhibited by Kuad Gallery in Contemporary İstanbul, is included in the series.

Thank you for all the information you have shared.

